

ชื่อผลงานวิจัย	การจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีและปฏิบัติวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
ผู้วิจัย	กัญจน์ณัฐ์ ก้านพลกลาง
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
โทรศัพท์	097-317-4717 E-mail: kittylovesuksamran70@gmail.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	พ.ศ.2565
ประเภทงานวิจัย	ประเภทที่ 1 วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวและการจัดการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ 3) เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่อง Telling and Asking Date and Time เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวและการจัดการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย คือ (1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (2) รูปแบบการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวและการจัดการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ (3) แบบประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างแบบ (Cluster sampling) และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวและผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 คิดเป็นร้อยละ 90.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.55 คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ ด้านเทคนิควิธีสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 คิดเป็นร้อยละ 90.60 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.45 คิดเป็นร้อยละ 89.00 ของผู้ประเมิน จากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหน่วยการเรียนรู้เรื่องนี้มีเพิ่มขึ้นและสามารถนำรูปแบบการสอนซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นในปีการศึกษาต่อไป

บทที่ 1 บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบัน ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second or Foreign Language) ทุกประเทศทั่วโลกได้ให้ความสำคัญด้านการพัฒนา ทักษะการสื่อสาร (Communicative Skills) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนเช่นเดียวกัน จึงได้กำหนดสมรรถนะ ความสามารถในการสื่อสารเป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยได้มีนโยบายปรับรูปแบบการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษใหม่ จากการสอนภาษาอังกฤษแบบเดิมที่เน้นสอนไวยากรณ์ ซึ่งทำให้เด็กไม่สามารถนำภาษาอังกฤษมาใช้สื่อสารได้เป็นปรกติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้นการสื่อสารมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) สอดคล้องกับ Harris (1990) ซึ่งระบุว่าทักษะการสื่อสารเปรียบเสมือน หัวใจของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงแสดง ให้เห็นชัดถึงการที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษา นั้น ๆ ทักษะการสื่อสารประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญ มากที่สุดในการเรียน ภาษาต่างประเทศ ผลจากงานวิจัยหลายเรื่องพบว่าคนไทยยังมีปัญหามากด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยทักษะการพูดเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีปัญหามากที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะการฟัง การอ่านและ การเขียน (อดิศักดิ์ยอมเยา, 2561) ปิยวรรณ ปรสันติสุข (2556) ระบุว่าสาเหตุของความล้มเหลวใน การจัดการเรียนการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของประเทศไทย ได้แก่ การสอนที่เน้นการอ่าน และเขียนมากกว่าการฟังและพูด โดยครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนให้ผู้เรียนอ่านและเขียนก่อนการฟังและ พูด ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามธรรมชาติ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ในทุกระดับชั้นส่วนใหญ่มีปัญหาในการพูด เจินอวย ไม่กล้าพูดเพราะขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา สาเหตุหนึ่งมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเน้นการท่องจำคำศัพท์ เน้นการสอนไวยากรณ์ และการแปลมากกว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่อยากหาโอกาสที่จะได้ฝึกพูดสื่อสารทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน (Richards & Rodgers, 2001; เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ และคณะ, 2558; สมบัติชลสิทธิ์และคณะ, 2560) ปัญหาดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ (ชลธิชา นางาม, 2551) สำหรับแนวทางการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง และผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนนั้น ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนโดยเน้นบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนาน หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกมากกว่าการสอนโดยเน้นหลักไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้อย่างมีความสุข เมื่อผู้เรียนมีความสุขในการเรียนจะส่งผลให้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าคิด กล้าใช้ ภาษา เกิดความรู้สึกอิสระผ่อนคลาย สนุกสนาน เกิดการค้นพบ อยากเรียนรู้และสามารถนำภาษาไป 3 ใช้สื่อสารได้ในชีวิตจริง ผู้เรียนมี

พัฒนาการด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Altamimi, 2014; Gomleksiz, 2007)

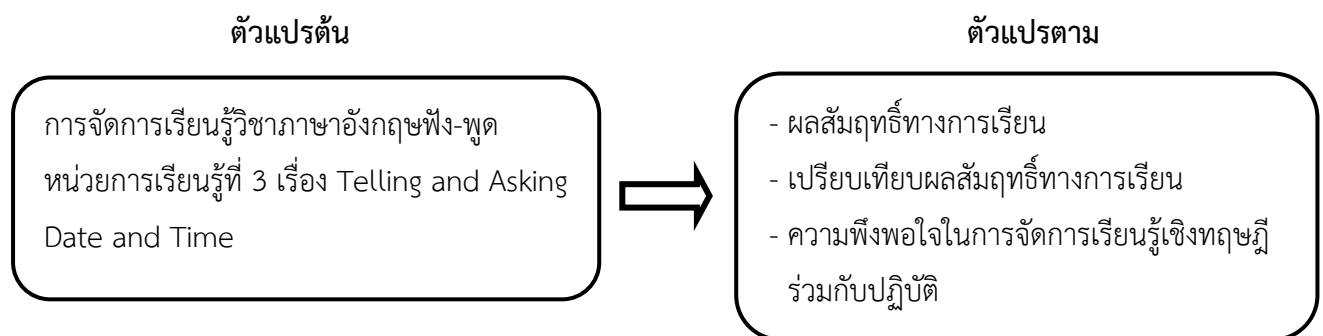
สำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูดนั้นจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิด ทักษะทั้ง 4 ด้านใน ภาษาอังกฤษและนำการสอนในภาคปฏิบัติเข้ามาสอนควบคู่กันไปกับภาคทฤษฎี ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้เรียนควรมี และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชานี้

จากการสอนวิชานี้ในช่วงแรก พบว่า ผู้เรียนบางคนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า มาตรฐานกำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดจากการนำเสนอการสอนเนื้อหาที่เรียนแบบเน้นทฤษฎีเดิม ๆ จึงอาจทำให้ ผู้เรียนเบื่อหน่ายและไม่ตั้งใจเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้สอนได้วัดประเมินผลท้าย หน่วยการเรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงคิดหาแนวทางและเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจและทำให้ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนมาใช้แก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนและสร้างผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนตามที่จุดประสงค์รายวิชากำหนดไว้ เพื่อนำมาเป็นข้อมูล ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนการสอนเชิงทฤษฎี อย่างเดียวและทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามคำศัพท์

1. ทฤษฎี คือ หลักการทางวิชาการที่ได้ข้อสรุปมาจากการค้นคว้าทดลองเป็นต้น เพื่อเสริมเหตุผลและรากฐานให้แก่ปรากฏการณ์หรือข้อมูลในภาคปฏิบัติ
2. ปฏิบัติ คือ ดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติราชการ, กระทำเพื่อให้เกิดความชำนาญ เช่น ภาคปฏิบัติ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ผลคะแนนจากการทดสอบ หลังผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีอย่างเดียวและทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี

ทฤษฎีการเรียนรู้ (learning theory) การเรียนรู้คือกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิดคนสามารถเรียนรู้ได้จากการได้ยินการสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม ผู้ใหญ่มักเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ที่จะให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มีระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไข และสถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Theory) การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นให้ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากมีรูปแบบการสอนให้เลือกอย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ สำหรับเนื้อหาและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำแนกเป็น 8 เรื่อง ได้แก่ ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการประยุกต์ใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 2003) ได้ให้แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกันเพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกันซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face to Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน
4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน
5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสำเร็จทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสดูแลเรียนรู้แบบร่วมมือกันนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นและยังสามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วยรวมทั้งมีโอกาสดูฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้อีกมากมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ณัฐธิดา อาจปรุ (2560) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติก่อนเรียนและหลังเรียนและศึกษาเจตคติต่อการสอนพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน เทศบาล 2 มุขมนตรี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน ใช้ เวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการสอนพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนร้อยละ 32.45 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 77.44 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับดีมาก

อาภรณ์ณัณรัตน์ อมลวรรณวีระธรรมโม และศิริรัตน์สินประจักษ์ผล (2561) ได้ศึกษาผล การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่องราว ท้องถิ่นจังหวัดสงขลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยแนวคิดวิธีการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 20 ชั่วโมง แบบประเมินความสามารถ ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยในต่างประเทศ

Jondeya (2011) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการ แลกเปลี่ยนข้อมูล สำหรับนักเรียนเกรด 8 โรงเรียนรัฐบาลในกาชา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนกลุ่ม ทดลอง จำนวน 35 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน ซึ่งกำลังศึกษาที่โรงเรียน AlMajdal Higher Basic School ในแถบ ตะวันออกของกาชา ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง 71 นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทาง สถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ยังพบว่าหลังการทดลอง ทักษะการพูดสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองสูง กว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 Imane (2017) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการ พูดของนักศึกษาชั้นปีที่1 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Tlemcen วัดอุปสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้ กิจกรรมการพูดสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษา 2) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษและศึกษาทวิวิธีการพูดสื่อสารที่ นักศึกษาใช้ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม

การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Tlemcen จำนวน 30 คน และ อาจารย์ จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามนักศึกษา และ แบบสอบถาม อาจารย์ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมการพูดว่าสามารถพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของตนเองได้ 2) นักศึกษาใช้กลวิธีการสื่อสารเกือบทุกกลวิธี โดยกลวิธีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ การเดา การกล่าวซ้ำ การร่วมมือและการหลีกเลี่ยง และ 3) นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

AL-Garni and Almuhammadi (2019) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร (CLT) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 21 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 21 คน กลุ่มทดลองได้ถูกสอน โดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร 3 ประเภท คือ การสัมภาษณ์ การแก้ปัญหา และการแสดงบทบาทสมมติ ในขณะที่กลุ่มควบคุมถูกสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลอง กลุ่ม ทดลองมีคะแนนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สามารถสรุปผลการวิจัย ที่สอดคล้องจากงานวิจัยนี้ได้ว่า พฤติกรรมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของผู้เรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนเชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติมีการพัฒนาขึ้นดีกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยการเรียนเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ความพึงพอใจของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคและวิธีการสอน และประโยชน์ที่ได้รับ งานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและนำไปเป็นต้นแบบในการพัฒนาในรายวิชาต่าง ๆ ได้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 15 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

- 1.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
- 1.2 ครูสอนเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้เชิงทฤษฎี
- 1.3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ

- 2.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
- 2.2 ครูให้นักเรียนนำความรู้ในเชิงทฤษฎีมาลงฝึกปฏิบัติ
- 2.3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ให้กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบทฤษฎีเพียงอย่างเดียวและการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ
2. นำเทคนิคการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบและแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบแก้ไข
3. นำเทคนิคการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบและแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษางานวิจัยก่อนนำไปใช้จริง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ
- วิเคราะห์ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด สามารถเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวและการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติสามารถวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ผลการประเมินแบบทดสอบผลการวิจัย พบว่า นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time มีผลคะแนนการทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและผลคะแนนทดสอบหลังเรียน ของการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	การจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว	
		ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)
1	นางสาวทิฆัมพร สลามเต๊ะ	9	12
2	นางสาวพิดดา มะลิเลาะ	10	12
3	นางสาวสรัญญา ศรีวิลัย	9	11
4	นางสาวมนัสวัน วิมานะ	11	13
5	นางสาวอัญทิกา โต๊ะสมัน	12	15
6	นางสาววราลี ทองดี	10	12
7	นางสาวมนสิชา ดีเจริญ	11	12
8	นางสาวพัชรินทร์ เลาะหมุด	9	11
9	นางสาวอรัญญา เจ๊ะมิน	13	14
10	นางสาวฮาน่า โพธิ์เงิน	13	14
11	นางสาวศศิกานต์ เกตุนิวัติ	14	15
12	นางสาวลัดดาวัลย์ โพธิ์เศษ	10	12
13	นางสาวอนิลิตา สุกจำรัส	13	14
14	นายยาซีน มะสำอินทร์	11	12
15	นายอนุวัตร อุเมาะ	10	11
รวม		165	190
ค่าร้อยละ		55.00	63.33
ค่าเฉลี่ย		11.00	12.66

ตารางที่ 2 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและผลคะแนนทดสอบหลังเรียน ของการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎี ร่วมกับปฏิบัติ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	การจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ	
		ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)
1	นางสาวทิฆัมพร สลามเต๊ะ	10	14
2	นางสาวพิยดา มะลิเลาะ	11	15
3	นางสาวสร้อยญา ศรีวิลัย	10	13
4	นางสาวมนัสวัน วิมานะ	11	15
5	นางสาวอัญทิกา โต๊ะสมัน	12	16
6	นางสาววราลี ทองดี	11	14
7	นางสาวมนสิชา ดีเจริญ	11	15
8	นางสาวพัชรินทร์ เลาะหมุด	10	14
9	นางสาวอรัญญา เจ๊ะมิน	12	15
10	นางสาวฮาน่า โพธิ์เงิน	13	15
11	นางสาวศศิกานต์ เกตุนิวัติ	14	17
12	นางสาวลัดดาวัลย์ โพธิ์เศษ	10	14
13	นางสาวอนิลทิศา สุกจำรัส	11	15
14	นายยาซีน มะลำอินทร์	11	14
15	นายอนุวัตร อุเมาะ	10	14
รวม		167	220
ค่าร้อยละ		55.66	73.33
ค่าเฉลี่ย		11.13	14.66

*** เกณฑ์การให้คะแนน 10 - 20 หมายถึง ผ่าน (ทำข้อสอบได้คะแนนตั้งแต่ 10 ข้อขึ้นไป)

0 - 9 หมายถึง ไม่ผ่าน (ทำข้อสอบได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์)

จากตารางเปรียบเทียบ พบว่า การจัดการเรียนรู้ในเชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ นักเรียนทั้งหมดมีผลการเรียนดีขึ้น

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

คนที่ (n)	แบบทดสอบก่อนเรียน (X)		แบบทดสอบหลังเรียน (Y)		ผลต่าง $d = X_1 - X_2$	d^2
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ		
1	9	45.00	12	60.00	3	9
2	10	50.00	12	60.00	2	4
3	9	45.00	11	55.00	2	4
4	11	55.00	13	65.00	2	4
5	12	60.00	15	75.00	3	9
6	10	50.00	12	60.00	2	4
7	11	55.00	12	60.00	1	1
8	9	45.00	11	55.00	2	4
9	13	65.00	14	70.00	1	1
10	13	65.00	14	70.00	1	1
11	14	70.00	15	75.00	1	1
12	10	50.00	12	60.00	2	4
13	13	65.00	14	70.00	1	1
14	11	55.00	12	60.00	1	1
15	10	50.00	11	55.00	1	1
ผลรวม	165		190		25	49
ค่าเฉลี่ย	11.00		12.66			
ร้อยละ	55.00		63.33			

ตารางที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ

คนที่ (n)	แบบทดสอบก่อนเรียน (X)		แบบทดสอบหลังเรียน (Y)		ผลต่าง $d=X_1-X_2$	d^2
	คะแนน (20)	ร้อยละ	คะแนน (20)	ร้อยละ		
1	10	50.00	14	70.00	4	16
2	11	55.00	15	75.00	4	16
3	10	50.00	13	65.00	3	9
4	11	55.00	15	75.00	4	16
5	12	60.00	16	80.00	4	16
6	11	55.00	14	70.00	3	9
7	11	55.00	15	75.00	4	16
8	10	50.00	14	70.00	4	16
9	12	60.00	15	75.00	3	9
10	13	65.00	15	75.00	2	4
11	14	70.00	17	85.00	3	9
12	10	50.00	14	70.00	4	16
13	11	55.00	15	75.00	4	16
14	11	55.00	14	70.00	3	9
15	10	50.00	14	70.00	4	16
ผลรวม	167		220		53	193
ค่าเฉลี่ย	11.13		14.66			
ร้อยละ	55.66		73.33			

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว

คะแนน	N	$\bar{X}$	D
ก่อนเรียน	165	11.00	25.00**
หลังเรียน	190	12.66	

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ

คะแนน	N	$\bar{X}$	D
ก่อนเรียน	167	11.13	53.00**
หลังเรียน	220	14.66	

ตารางที่ 7 แสดงผลคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย/ร้อยละ/ระดับ		
1.ด้านผู้สอน			
1. ความพร้อมและการเตรียมตัวในการสอน	4.52	90.40	ดีมาก
2. การชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.50	90.00	ดีมาก
3. เทคนิควิธีการที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.35	87.00	ดี
รวมค่าเฉลี่ย	4.45	89.00	ดี
2.ด้านเทคนิควิธีการสอน			
1. เนื้อหาที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้	4.58	91.60	ดีมาก
2. เข้าใจง่าย กระบวนการไม่ซับซ้อน	4.47	89.40	ดี
3. เทคนิควิธีการสอนทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีความสนใจในการเรียน และมีความสุขสนุกสนานในระหว่างเรียน	4.55	91.00	ดีมาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.53	90.60	ดีมาก
3.ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
1. สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง	4.59	91.80	ดีมาก
2. ความพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ	4.62	92.40	ดีมาก
3. ความพึงพอใจโดยรวมในการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ	4.45	89.00	ดี
รวมค่าเฉลี่ย	4.55	91.00	ดีมาก
รวมค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน	4.51	90.20	ดีมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 7 สรุปผลการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 คิดเป็นร้อยละ 90.20 เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.55 คิดเป็นร้อยละ 91.00 รองลงมาคือ ด้านเทคนิควิธีสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 คิดเป็นร้อยละ 90.60 ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.45 คิดเป็นร้อยละ 89.00 ของผู้ประเมิน

บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า 1) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน วิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time ตรงตามเป้าหมาย 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวกับการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ 3) วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Telling and Asking Date and Time ได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

หลังจากนักเรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ ในการเรียนการสอนแล้วจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ผลการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 คิดเป็นร้อยละ 90.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 คิดเป็นร้อยละ 89.00 ด้านเทคนิควิธีการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 คิดเป็นร้อยละ 90.60 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 คิดเป็นร้อยละ 91.00 ของผู้ประเมิน จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงผลการเรียนของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เชิงทฤษฎีร่วมกับปฏิบัติดีขึ้นและสามารถนำไปเผยแพร่ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยครั้งนี้

1. ในการจัดการเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรเริ่มจากการฝึกพูดสนทนาจากสถานการณ์ใกล้ตัวที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยรูปแบบวิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายและสนุกสนานที่ช่วยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกทักษะการพูดสื่อสารได้มากที่สุดและสามารถพูดสื่อสารได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น
2. กลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา ดังนั้นในชั้นการนำเสนอเนื้อหา ครูผู้สอนควรสอนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จำเป็นต้องใช้ในการสนทนาให้มากเพียงพอเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถนำไปใช้พูดสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์การสนทนาได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยสอนภาคทฤษฎีร่วมกับภาคปฏิบัติเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง การอ่าน การเขียนให้แก่ นักเรียน โดยเน้นการใช้บริบท ท่องถิ่นเพื่อให้นักเรียนเกิดทั้งทักษะภาษาอังกฤษและเกิดความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง
2. ควรมีการพัฒนาแบบการสอนโดยสอนภาคทฤษฎีร่วมกับภาคปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้

ด้านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียน

3. ควรมีการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งน่าจะมีข้อค้นพบที่น่าสนใจและสามารถนำมาใช้ต่อยอดงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนต่อไปได้
4. ควรมีการวิจัยพัฒนาเทคนิควิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นและรหัสวิชาอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

ฐิติกร พูลภัทรชีวิน. ความหมายของการจัดการความรู้. (เอกสารออนไลน์)

สืบค้นจาก <http://sites.google.com/site/gaiusjusthnt>

ลักขณา สริวัฒน์. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Theory). (เอกสารออนไลน์)

สืบค้นจาก <http://niramont2244.blogspot.com/2015/07/theory-of-cooperative-or-collaborative.html>

อิสริยะ อัมกระโทก. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

อิสรา จิตตะโล. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สมบัติ คชสิทธิ์และคณะ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. วารสารวไลย োলগর্ณপ্ৰিত্ৰ্ণ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(2), 175-186.

อาภรณ์ มณีรัตน์ อมลวรรณ วีระธรรมโม และศิริรัตน์ สีนประจักษ์ผล. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่องราวท้องถิ่น จังหวัดสงขลา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 17(2), 15-23.